

Byla C-397/21**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2021 m. birželio 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Fővárosi Törvényszék (Sostinės apygardos teismas, Vengrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. gegužės 25 d.

Pareiškėja:

HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Atsakovė

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(Nacionalinės mokesčių ir muitų administracijos Skundų direkcija,
Vengrija)

Fővárosi Törvényszék (Sostinės apygardos teismas)

<...>

administracinėje byloje, kurioje nagrinėjamas mokestinis ginčas pagal pareiškėjos *HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zártkörűen Működő Részvénytársaság* (ankstesnis pavadinimas – *VALOR HUNGARIAE Zártkörűen Működő Részvénytársaság*) skundą atsakovei *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága* (Nacionalinės mokesčių ir muitų administracijos Skundų direkcija) <...> (<...> Budapeštas <...>), *Fővárosi Törvényszék* priima šią

nutartį:

Teismas <...> pradeda prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą Europos Sąjungos Teisingumo Teisme ir jam teikia šiuos prejudicinius klausimus:

1. Ar PVM direktyvos nuostatas ir su jomis susijusius pagrindinius principus, visų pirma pagrindinius veiksmingumo ir mokesčių neutralumo principus, reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos ir jomis

grindžiama nacionalinė praktika, pagal kurias tuo atveju, kai PVM mokėtojas per klaidą išrašė PVM sąskaitą-faktūrą už PVM neapmokestinamą sandorį, sąskaitos-faktūros gavėjas sumokėjo PVM ją išrašiusiam asmeniui ir yra įrodyta, kad šis asmuo pervadė į biudžetą su atitinkamu sandoriu susijusio PVM sumą, nacionalinė mokesčių institucija negrąžina PVM nei sąskaitą-faktūrą išrašiusiam asmeniui, nei jos gavėjui?

2. Jei Teisingumo Teismas į pirmąjį klausimą atsakytų teigiamai, ar PVM direktyvos nuostatas ir su jomis susijusius pagrindinius principus, visų pirma pagrindinius veiksmingumo, mokesčių neutralumo ir nediskriminavimo principus, reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias pirmajame klausime aprašytu atveju sąskaitos-faktūros gavėjui draudžiama pateikti tiesiogiai nacionalinei mokesčių institucijai prašymą grąžinti PVM arba tai leidžiama, tik jei susigrąžinti atitinkamą PVM sumą civiline tvarka neįmanoma arba itin sudėtinga, ypač kai sąskaitą-faktūrą išrašęs asmuo per tą laiką pradėdamas likviduoti?

3. Jei Teisingumo Teismas į antrąjį klausimą atsakytų teigiamai, ar tokiu atveju valstybės narės mokesčių institucija privalo mokėti palūkanas už grąžintiną PVM? Jei taip, už kokį laikotarpį ji turi juos mokėti? Ar šiuo atžvilgiu taikomos bendrosios PVM grąžinimo taisyklės?

<...> [nacionalinės proceso teisės aspektai]

MOTYVAI

I. Faktinės bylos aplinkybės

- 1 Pareiškėjos teisių pirmtakė *Carpathia Nemzeti Gazdaságfejlesztési Innovációs Kft.*, veikdama kaip klientė, užsakė *Bíró Hűtőtechnikai és Acélszerkezetgyártó Ipari Kft.* (toliau – *BHA Kft.*) paslaugas, kad būtų atlikti statybos darbai, susiję su projektu „Vengrijos paviljono 2015 m. pasaulinėje parodoje Milane įrengimas“. Už šias paslaugas *BHA Kft.* bendrovei, kurios teisės perėmė pareiškėja, išrašė devynias sąskaitas-faktūras bendrai 486 620 000 HUF sumai, įskaitant PVM; pareiškėja sumokėjo šią sumą. Vėliau *BHA Kft.* pervadė į biudžetą su sąskaitomis-faktūromis susijusio PVM sumą. Atlikusi *BHA Kft.* mokesčių patikrinimą, susijusį su sandoriu, mokesčių institucija konstatavo, kad šis sandoris nepatenka į Vengrijos PVM įstatymo teritorinę taikymo sritį, taigi jis neapmokestinamas PVM, nors *BHA Kft.* jį įtraukė į sąskaitą-faktūrą.
- 2 2019 m. liepos 19 d. pareiškėja pateikė *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatóság* (Nacionalinės mokesčių ir muitų administracijos Šiaurės Budapešto mokesčių ir muitų direkcija), kaip pirmos pakopos mokesčių institucijai, prašymą grąžinti 126 248 760 HUF PVM sumą, įtrauktą į *BHA Kft.* išrašytas sąskaitas-faktūras, bei nustatyti ir sumokėti su šia suma susijusias palūkanas. Grįsdama savo prašymą ji teigė, kad sumokėjo visose devyniose *BHA Kft.* išrašytose sąskaitose-faktūrose nurodytą sumą ir kad

BHA Kft. pervedė į biudžetą šiose sąskaitose-faktūrose nurodytą PVM. Pareiškėja tvirtino, kad pirmiausia galėtų civiline tvarka reikalauti, kad sąskaitas-faktūras išrašęs asmuo grąžintų jos prašyme dėl grąžinimo nurodytą PVM sumą, nes išrašant sąskaitas-faktūras buvo klaidingai įtrauktas PVM. Pasibaigus šiam civiliniam procesui atitinkama mokesčių institucija turėtų atsiskaityti su *BHA Kft.*; tačiau per tą laiką buvo pradėta *BHA Kft.* likvidavimo procedūra, kuriai vykstant bendrovė, kurios teises perėmė pareiškėja, pareiškė savo reikalavimą likvidatoriui. Kaip teigia likvidatorius, tikimybė susigrąžinti užregistruotą skolą yra menka.

- 3 Vykstant pareiškėjos iniciatyva pradėtai procedūrai pirmos pakopos mokesčių institucija <...> sprendimu atmetė pareiškėjos prašymą grąžinti PVM bei nustatyti ir sumokėti palūkanas. Pareiškėja apskundė šį pirmos pakopos sprendimą; atsakovė <...> paliko jį galioti. Be to, mokesčių institucija neginčijo, kad pareiškėja sumokėjo *BHA Kft.* atlygio (su atitinkamu PVM) sumą, nurodytą laikantis įprastos apmokestinimo tvarkos išrašytose sąskaitose-faktūrose, kad savo deklaracijoje *BHA Kft.* nurodė PVM sumą ir kad ši suma pateko į biudžetą, tačiau pagal *az általános forgalmi adórol szóló 2007. évi CXXVII. törvény* (2007 m. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas CXXVII, toliau – PVM įstatymas) 39 straipsnį sandorio įvykdymo vieta yra nekilnojamojo turto buvimo vieta, t. y. Milanai, o tai reiškia, kad atitinkamas sandoris nebuvo įvykdytas nacionalinėje teritorijoje ir jis nepatenka į PVM įstatymo taikymo sritį, todėl šiuo ekonominio sandorio, įvykdyto už PVM įstatymo taikymo srities ribų, atveju sąskaitą-faktūrą išrašęs asmuo turėjo ją išrašyti be PVM.

II. Šalių ginčas

- 4 Pareiškėja padavė skundą, kad būtų atlikta atsakovės sprendimo kontrolė; tame skunde ji visų pirma prašė iš dalies pakeisti sprendimą pagal *közgazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény* (2017 m. Įstatymas Nr. I dėl administracinių bylų teisenos kodekso, toliau – Administracinių bylų teisenos kodeksas) 90 straipsnio 1 dalį ir konstatuoti, kad ji pirmos pakopos mokesčių institucijos pagrįstai prašė grąžinti 126 248 760 HUF sumą, nurodytą prašyme grąžinti PVM, ir kad ši institucija turi nuo šios sumos mokėti palūkanas, kurių dydis – 5 % centrinio banko nustatytos metinės bazinės normos, pagal *az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény* (2017 m. Įstatymas CL, nustatantis Mokesčių procedūros kodeksą, toliau – Įstatymas dėl Mokesčių procedūros kodekso). Subsidiariai ji prašo panaikinti sprendimą arba jį pripažinti negaliojančiu bei įpareigoti atsakovę vykdyti naują procedūrą ir priimti sprendimą, atitinkantį prašymo dėl grąžinimo turinį. Jei nebūtų patenkintas ir šis reikalavimas, ji prašo ne tik kad panaikinimas ar pripažinimas negaliojančiu būtų taip pat taikomas pirmos pakopos sprendimui, bet ir nurodyti pirmos pakopos mokesčių institucijai priimti naują sprendimą. Pareiškėja išsamiai ginčija mokesčių institucijos priimtą sprendimą dėl jos prašymo dėl grąžinimo. Ji teigia, jog savo sprendimuose mokesčių institucija pripažino, kad akivaizdu, jog pareiškėja turi teisę į PVM, kuris buvo sumokėtas per klaidą, ir kad ši suma nepagrįstai sumokėta į biudžetą, t. y. be tinkamo teisinio pagrindo. Tačiau

pareiškėja negali susigrąžinti minėtos sumos, nes jos prašymas dėl grąžinimo buvo atmestas, o tai yra neteisėta. Ji laikosi nuomonės, kad, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudenciją mokesčių grąžinimo srityje, jos prašymas grąžinti PVM atmestas nesilaikant PVM direktyvos nuostatų.

- 5 Savo atsiliepime į skundą atsakovė prašė atmesti skundą ir laikėsi nuomonės, kad jis nepagrįstas, nes ekonominis sandoris buvo įvykdytas Milane, t. y. už nacionalinės teritorijos ribų, taigi PVM įstatymas nėra taikomas ir, kadangi šiuo atveju įvykdytas sandoris, nepatenkantis į PVM įstatymo taikymo sritį, *BHA Kft.* turėjo išrašyti sąskaitą-faktūrą be PVM. Atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjamu atveju neturėjo būti mokamas PVM, neatsirado jokia nacionalinė mokestinė prievolė ar teisė į mokesčio atskaitą, kiek tai susiję su šiais sandoriais. Atsakovės teigimu, faktinės aplinkybės, kuriomis priimti pareiškėjos nurodyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, nesutampa su nagrinėjamo atvejo faktinėmis aplinkybėmis, taigi minėtuose sprendimuose pateikto išaiškinimo negalima taikyti šiuo atveju kylantiems teisės aiškinimo klausimams, susijusiems su PVM direktyva.
- 6 Šioje byloje šalys neginčija, kad *BHA Kft.* už PVM neapmokestinamą sandorį išrašė sąskaitą-faktūrą su PVM, ieškovė šią sąskaitą-faktūrą išrašiusiam asmeniui sumokėjo visą joje nurodytą sumą ir kad sumokėtos sumos dalis, atitinkanti sąskaitoje-faktūroje numatytą PVM sumą, buvo sumokėta į biudžetą (dėl sąskaitą-faktūrą išrašiusio asmens atliktos permokos). PVM į biudžetą buvo sumokėtas nepagrįstai, o to šalys neginčija, todėl po administracinės bylos pradėjimo pareiškėjos iniciatyva 2020 m. kovo 17 d. taip pat iškelta civilinė byla prieš *Nemzeti Adó- és Vámhivatal* dėl nepagrįsto praturtėjimo, ji buvo nagrinėjama <...> *Fővárosi Törvényszék* (Sostinės apygardos teismas). Šiame proceso etape civilinė byla <...> tarp šalių sustabdyta. Vis dėlto pareiškėja laikosi nuomonės, kad tuo atveju, kai už PVM neapmokestinamą tiekimą išrašomos sąskaitos-faktūros su PVM, reikia remtis PVM direktyvos principais, t. y. veiksmingumo principu, mokesčių neutralumo principu ir nediskriminavimo principu, iš kurių taip pat galima kildinti vadinamąjį nepagrįsto Sąjungos teisės reglamentuojamos mokesčių institucijos praturtėjimo draudimo principą. Pareiškėja savo prašymą dėl grąžinimo iš esmės grindė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimais *Porr Építési Kft.* (C-691/17) ir *Farkas* (C-564/15), kuriuose nebuvo nagrinėjamos situacijos, nepatenkančios į PVM įstatymo teritorinę taikymo sritį.

III. Reikšmingos Europos Sąjungos teisės nuostatos

- 7 Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – PVM direktyva) 167 straipsnį teisė į atskaitą įgyjama atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitytiną mokestį.

- 8 Pagal PVM direktyvos 168 straipsnio a punktą, jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolė, atskaityti: mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo.
- 9 PVM direktyvos 45 straipsnyje nurodyta, kad su nekilnojamuoju turtu susijusių paslaugų, įskaitant nekilnojamojo turto agentų ir ekspertų paslaugas, bei statybos darbų parengimo ir koordinavimo paslaugų, pavyzdžiui, architektų ar statybos vietoje priežiūrą vykdančių firmų paslaugų teikimo vieta yra ta vieta, kur yra tas nekilnojamasis turtas.

IV. Taikomos Vengrijos teisės nuostatos

- 10 PVM įstatymo 2 straipsnio a punktas: Šiame įstatyme numatytu mokesčiu apmokestinama: apmokestinamojo asmens, veikiančio būtent kaip apmokestinamasis asmuo, nacionalinėje teritorijoje vykdomas prekių tiekimas arba paslaugų teikimas.
- 11 PVM įstatymo 39 straipsnio 1 dalis: tiesiogiai su nekilnojamuoju turtu susijusių paslaugų teikimo atveju tiekimo vieta yra turto buvimo vieta. 2 dalis: Tiesiogiai su nekilnojamuoju turtu susijusios paslaugos, nurodytos šio straipsnio 1 dalyje, be kita ko, apima nekilnojamojo turto agentų ir ekspertų paslaugas, apgyvendinimo viešbučiuose paslaugas, teisių naudotis nekilnojamuoju turtu perdavimą bei pasirengimo statybos darbams ir jų koordinavimo paslaugas.
- 12 Nuo 2020 m. sausio 1 d. į PVM įstatymo 257/J straipsnį įtraukta specialioji norma dėl PVM grąžinimo, kurios esmė ir tikslas – sudaryti sąlygas PVM mokėtojams ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki teisės apskaičiuoti PVM senaties termino pabaigos prašyti mokesčių institucijos grąžinti pirkimo PVM, kuris jiems nebuvo grąžintas kitu būdu. Pareiškėjos prašymo dėl grąžinimo pateikimo momentu ši Vengrijos nuostata dar nebuvo įtraukta į PVM įstatymą.
- 13 Įstatymo dėl Mokesčių procedūros kodekso 64 straipsnio 3 dalis. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, su sąlyga, kad mokesčio mokėtojas nepateikė prašymo dėl grąžinimo mokesčių deklaracijoje, kuria užbaigiamas likvidavimas (supaprastintas likvidavimas) arba savanoriškas likvidavimas (supaprastintas savanoriškas likvidavimas), PVM, kurį prašoma grąžinti, turi būti sumokėtas per 30 dienų nuo deklaracijos gavimo dienos, bet ne anksčiau kaip iki nustatytos datos; šis laikotarpis pratęsiamas iki 45 dienų, jeigu grąžintino PVM suma viršija 1 000 000 HUF, jeigu prašymo dėl grąžinimo pateikimo dieną mokesčio mokėtojas yra sumokėjęs visą sąskaitoje faktūroje už kiekvieną sandorį nurodytą atlygį, įskaitant mokestį, įgyvendindamas teisę į mokesčio atskaitą už atitinkamą mokestinį laikotarpį remiantis sąskaita (-omis) faktūra (-omis), patvirtinančia (-iomis) šių sandorių įvykdymą, arba jeigu visa mokesčio mokėtojo skola buvo padengta kitu būdu ir savo prašyme jis nurodo, kad ši sąlyga įvykdyta.

Jeigu šiuo laikotarpiu pradedamas arba jau vyksta likviduojamo mokesčio mokėtojo mokestinis patikrinimas dėl prašomos biudžeto subsidijos, jos suteikimo terminas pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai sprendimas dėl patikrinimo išvadų tampa galutinis. Šios nuostatos taikymo tikslais atlygis laikomas sumokėtu, jeigu mokestis išskaitytas išimtinai pagal iš anksto sutartyje numatytą prievolių įvykdymo užtikrinimą.

- 14 65 straipsnio 1 dalis: Jei mokesčių administratorius vėluoja sumokėti, už kiekvieną uždelstą dieną mokamos palūkanos, kurių dydis atitinka delspinigių normą. Tačiau palūkanos neskaičiuojamos, jei prašyme (deklaracijoje) nenurodytas teisinis pagrindas dėl didesnės nei 30 % prašomos (deklaruojamos) grąžinti sumos arba mokestis negrąžintas dėl mokesčio mokėtojo ar duomenis privalančio teikti asmens kaltės.

V. Priežastys, dėl kurių būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą

- 15 Prašymą teikiančio teismo nuomone, atsižvelgiant į Vengrijos teisės normas ir jomis grindžiamą mokesčių administratoriaus praktiką ir, be kita ko, į pareiškėjos skundo padavimo momentu galiojusias Vengrijos teisės normas ir taikomą mokesčių administratoriaus praktiką, šalių ginčas negali būti išspręstas neįvertinus Sąjungos teisės, be kita ko, PVM direktyvos principų, ir neišnagrinėjus, ar Vengrijos teisės normomis ir jomis grindžiama mokesčių administratoriaus praktika įgyvendinami iš Sąjungos teisės kylantys PVM neutralumo, teisinio saugumo, veiksmingumo ir nediskriminavimo reikalavimai.
- 16 Šio skundo dalykas – mokesčių administratoriaus praktika, kuri kyla iš 2019 m., kai pareiškėja padavė skundą, galiojusio PVM įstatymo teritorinės taikymo srities ir pagal kurią mokesčių institucija atsisakė sąskaitos-faktūros gavėjui grąžinti nepagrįstai sumokėtą PVM, nors pareiga grąžinti galėjo būti kildinama iš bendrųjų principų. Kiek tai susiję su praktika, susijusia su teise į atskaitą ir iš jos kylančia teise į nepagrįstai surinkto PVM grąžinimą, mokesčių institucija nacionalinės teisės normą aiškino taip, kad pareiškėja neturi teisės į ginčijamose sąskaitose-faktūrose nurodyto PVM grąžinimą (šalys neginčija, kad šis PVM buvo sumokėtas), nors *BHA Kft.* pervedė atitinkamą PVM į biudžetą nesant jokių įtarimų dėl sukčiavimo ir šiuo atveju netaikytini Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai bylose *PORR Építési Kft.* ir *Farkas*, nes nagrinėjamas atvejis susijęs su PVM neapmokestinamu sandoriu, t. y. neegzistuoja teisė į atskaitą, o minėtose bylose C-564/15 ir C-691/17 nagrinėtas atvejis, kai sąskaitos-faktūros buvo išrašytos laikantis įprastos PVM tvarkos, o ne atvejis, kai sąskaitos-faktūros buvo teisingai išrašytos pagal atvirkštinio apmokestinimo sistemą.
- 17 Mokesčių institucijos teigimu, pareiškėjas neturi teisės į PVM grąžinimą, nes paslaugų teikimo vieta nėra nacionalinėje teritorijoje, taigi taip pat negalima kalbėti apie teisės į atskaitą egzistavimą; beje, pati pareiškėja nesiekė pasinaudoti šia teise, o savo prašymą grindė tik teise į PVM grąžinimą, ir ji taip pat neįrodė,

kad naudojosi paslaugomis kaip mokesčio mokėtoja. Priešingai nei bylose *PORR Építési Kft.* ir *Farkas*, nagrinėjamas ne klausimas, kad šalys turėjo taikyti kitą nacionalinėje teisėje numatytą apmokestinimo tvarką (atvirkštinio apmokestinimo sistemą) užuot išrašiusios sąskaitas-faktūras laikydamosi įprastos apmokestinimo tvarkos, bet klausimas, kad jos iš pat pradžių turėjo išrašyti sąskaitą-faktūrą už sandorį, nepatenkanti į PVM įstatymo taikymo sritį. Mokesčių institucijos teigimu, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimais negalima daryti išvados, kad pareiškėja turi teisę į PVM grąžinimą. Šio ginčo dalykas – prieš 2020 m. sausio mėn. galioję nacionalinės teisės aktai, kuriais grindžiama mokesčių institucijos praktika, pagal kurią ieškovės prašymas grąžinti PVM buvo pripažintas nepagrįstu.

- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas klausia Teisingumo Teismo, ar pagal reikšmingą Sąjungos teismų jurisprudenciją bei veiksmingumo, PVM neutralumo ir diskriminacijos draudimo principus draudžiamos nagrinėjamu laikotarpiu galiojusios Vengrijos teisės normos ir jomis grindžiama mokesčių administratoriaus praktika, pagal kurias, kai sąskaitos- faktūros gavėjui ši sąskaita išrašoma su PVM už sandorį, kuris iš esmės nėra apmokestinamas PVM, negali būti suteikiama reali teisė į šio mokesčio atskaitą, ir ar šiuo atveju taip pat galima tiesiogiai kreiptis į nacionalinę mokesčių instituciją su prašymu grąžinti PVM, jeigu tenkinama sąlyga, kad susigrąžinti sumą, lygią atitinkamam PVM, iš sąskaitą- faktūrą išrašiusio asmens civiline tvarka neįmanoma arba itin sudėtinga, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad per tą laiką sąskaitą- faktūrą išrašęs asmuo pradėtas likviduoti, kad, remiantis likvidatoriaus pareiškimu, nebuvo įmanoma pakeisti sąskaitos faktūros, kad sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo neprašė grąžinti sumokėto mokesčio ir kad pareiškėjos iniciatyva buvo iškelta civilinė byla prieš mokesčių instituciją, ir jeigu taip pat tenkinama sąlyga, kad nėra ginčo dėl PVM sumokėjimo į biudžetą ir nėra jokių įtarimų dėl sukčiavimo.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad būtina nustatyti, ar šiuo atveju, kai nagrinėjamas paslaugų teikimas už nacionalinės teritorijos ribų, kitaip tariant, sandoris, kuris nepatenka į PVM įstatymo taikymo sritį, mokesčių neutralumo ir veiksmingumo principai pažeidžiami, jei mokesčių institucija atsisako grąžinti nepagrįstai sumokėtą PVM, prieš tai nepatikrinusi, ar sąskaitą-faktūrą išrašęs asmenys gali asmeniui, kuriam suteiktos paslaugos, grąžinti sąskaitoje-faktūroje nepagrįstai nurodytą PVM, nes pagal tuos principus reikalaujama, kad jei asmeniui, kuriam suteiktos paslaugos, neįmanoma arba itin sudėtinga iš paslaugų teikėjo susigrąžinti nepagrįstai sąskaitoje-faktūroje nurodytą PVM, ypač kai paslaugų teikėjas yra nemokus, asmuo, kuriam suteiktos paslaugos, gali tiesiogiai mokesčių institucijos prašyti sugrąžinti PVM.
- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat klausia, ar, jei sąskaitos-faktūros gavėjas turi teisę pateikti prašymą dėl grąžinimo tiesiogiai mokesčių institucijai, jis tai gali padaryti pagal bendrąsias taisykles ir ar grąžindama PVM mokesčių institucija privalo mokėti delspinigius ir, jei taip, nuo kada šie delspinigiai turi būti skaičiuojami ir ar taip pat reikia atsižvelgti į atitinkamus nagrinėjimo terminus.

- 21 <...>
- 22 <...>
- 23 <...>
- 24 <...> [nacionalinės proceso teisės aspektai]

Budapeštas, 2021 m. gegužės 25 d.

<...>

<...> [parašai]

DARBINIS VERTINMAS